

Zdravo svima,

Moje ime je Danijela Dejanović.

Radim u školi „Hektor Berlioz” koja je ujedno niža i srednja muzička škola, kao kod nas u Srbiji. Tri godine sam predavala čembalo, kamernu muziku i general bas učenicima uzrasta od 7 do 70 godina u gradu Chantilly, 40 kilometara severno od Pariza na konzeravorijumu ”Menestrele” koji sam na žalost napustila zbog prevelike udaljenosti.

U školi „Hektor Berlioz” radim kao korepetitor svih instrumentalnih klasa, stare muzike i časova klasičnog baleta. U toku skolske godine redovno pratim čak na čembalu i klaviru, svirajući tako male kompozicije J.S. Baha koje sama harmonizujem, preko redovnog baletskog repertoara Čajkovskog, Minkusa, Glazunova, do Bartokovih i Hindemitovih koncerata.

Sistem školovanja se bazira na ciklusima koji traju od dve do pet godina u zavisnosti od sposobnosti učenika. Samo na kraju ciklusa se polaže ispit. Učenik može da izadje na ispit posle dve godine ali posle pet mora obavezno, da bi prešao u sledeći ciklus.

Čas instrumentalne nastave traje 30 minuta i vremenom se povećava do 45 i samo u trećem ciklusu do 60 minuta ali uvek jednom nedeljno. Od samog početka čas solfedja traje 90 minuta takođe jednom u nedelji. Veoma često pored nastave jednog instrumenta i časova solfedja deca sviraju još jedan instrument idu na balet ili pevaju u horu.

Na solfedžu se obrađuju kompozicije iz literature. Profesori sami ulažu veliki napor i prave repertoar muzike koju koriste u nastavi. To su melodije sa pratnjom klavira, dečije harmonizovane pesme, narodne pesme, delovi iz kompozicija kao što su kantante, oratorijumi, dela napisana za hor; u redovnom planu nastave solfedja su elementi harmonije i kontrapunkta. Svaki đak čak i đak klavira može abecedom da ispriča svoju kompoziciju tako da u svakom trenutku zna gde je i šta da radi ako stane.

Na ispitu iz instrumentalne nastave svaki đak dobija zadatak kompoziciju koju sam sprema nedelju dana bez ičije pomoći.

Domaći savremni autori pišu za decu i to za sve uzraste i njihove kompozicije su u programu i redovno se sviraju.

Kamerna muzika je sastavni deo nastave svakog profesora. Od samog početka, učenici prate jedni druge, čak i kad su najmlađi učenici u pitanju uvek se nađe delo koje je prikladno za početnike istog uzrasta i sposobnosti i u bilo kojoj kombinaciji instrumenata.

Prošle godine u našoj školi imali smo premijeru dela nastalog od kompozicija koje su deca sama pisala.

Pun fond časova, koji profesori retko imaju u samo jednoj školi je dvadeset.

Profesor je plaćen po satu, ako učenici odlaze sa njima odlaze i sati a time i plata.

Stalan posao zaposleni dobijaju u proseku negde u četrdesetim ili pedesetim godinama uz veoma zahtevne i kompleksne uslove koji podrazumevaju stalno usavršavanje, polaganje ispita na kojima sviraju određeni repertoar, analiziraju formu harmoniju i stil zadate kompozicije koju vide prvi put bez naslova i autora, koju sami moraju da svrstaju u određeni vremenski period i da po mogućstvu odrede i kompozitora. Sve to na licu mesta, za dva sata u pismenoj formi.

Kompozicija može biti solo pesma ali i orkestarska partitura, uz neizbežne razgovore sa žirijem koji mogu ići od pitanja vezanih za muziku, repertoar bilo kog instrumenta, do pitanja vezanih za politički sistem i zbivanja u svetu. (Podatke dajem iz ličnog iskustva).

Sistem školovanja je potpuno drugačiji, posle drugog ili najčešće trećeg ciklusa učenici polažu prijemni ispit na Regionalnom konzervatorijumu (recimo da je to viša škola) a na Nacionalni konzervatorijum (što je kod nas Muzička Akademija) imaju pravo da plažu ispit do svoje 26. godine u zavisnosti od instrumenta.

Ne zaboravite da je konkurencija surova, studenti dolaze iz celog sveta , ponekad na tri ili pet otvorenih mesta.

Potrebno je imati veliko srce , volju i upornost da bi mogli da radite u jednoj državnoj ustanovi strane zemlje. Ako niste spremni da uvek kažete „da ja to naravno umem da radim” zamenu ce naći za pet minuta. Ja sam počela kao korepetitor hora, i uredno sam prijavila da mogu da sviram male orgulje na koncertu . Dok su drugi bili na raspustu ja sam proučavala sistem orguljskog pedala i različitih registara da bih mogla da odsviram kompozicije Bramsa i Mendelsoana. Kada se razboleo korepetitor klase pevanja za veoma kratko vreme sam naucila pratnju Šubertovih solo pesama i Verdijevih arija. Zamena časova klavira posle toga je došla kao letovanje, a na pitanje da li mogu da pratim klasični ples , prihvatila sam bez razmišljanja, i sama nabavila note, išla na časove baleta u Nacionalnom centru za ples, pratila probe plesača opere slušala druge korepetitore i išla na kurseve koje sam sama plaćala . I tako sam stigla do dvadeset sati efektivnog rada i onih ostalih četrdeset i više potrebnih da to mogu i da ostvarim.

U svakom pozivu postoje dobre i loše strane, izdrže oni koji su uvek otvoreni da nauče nešto novo i ne plaše se da priznaju sebi da nešto ne znaju.

Naravno morate imati svoje tajno oružje. Za mene je to moj umetnički rad vezan za čembalo i staru muziku ali to je neka druga priča.

Kao što kaže Đordje Balašević ”princip je isti sve su ostalo nijanse”..

Toliko od mene u ovom javljanju ,

Veliki pozdrav i samo napred

Mr Danijela Dejanović

Pariz , Francuska
22.08.2012. godine